HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הכי גרסינן **מנן הפס בהמה שנמצאת מירושלים למגדל עדר וגו' וזריס עולות.** משום דמייתין שמע מינה מירושלים יצתה ורוב בהמות היוצאות ממנה זכחים הם ואיכא לפפוקי בכל זכחים שהיא רשויה להם הילכך זכר דמזי לעולה מפקינן לעולה ולקמן פריך עלה: **נקבות וזכרי שלמים.** לחילו בעולה ליכא לפפוקי: **שלמים לא הוו.** בתמיה דילמא שלמים היא והיכי מקריב לה עולה: **אמר רבי חושעיא בבא לחוב בדמיהן עסקינן.** כלומר חיכי ודאי לא קריבה וה"ק אם בא לדם זה לעשות לה תקנה ובא לקבל על עצמו חוב כל [ל] דמיה שהוא כספק ולהוליאה לחולין [ו] ולהקדיש את דמיה אם זכר הוא נתמיד לפי שהוא עולה דמיהן שמע עולות הן: **ורבי מאיר היכי דאמר.** במתניתין (לעיל דף נב:) הקדש במזיד מתחלל וכול זה להוליאן לחולין מזיד ויתפסו הדמים בקדושתם ועל ידי תנאי יצתה שהי דמים אלו לאחד לעולה ואחד לשלמים ויאמר אם עולה היא הרי היא מתחללת על זו והשני יפה שלמי נדבה ואם שלמים היא הרי היא מחוללת על של שלמים והשני לנדבת עולה: **וקדושת הגוף.** לקדש מזבח מי מתחללת בלא מוס: **אין מועל אחר מועל.** אין שני מעילות זו אחר זו נקרן אחד של הקדש לכיון שמועל בו הרשאון יצא לחולין: **אלא בבהמה.** של קדשי מזבח הרשויה לקרבן לפי שאין יוצאה לחולין כשהיא תמימה וכן כלי שרת: **הפיל ר' יהודה היא.** מדקתני אין מועל אחר מועל מלמע מקמא הוא דנפיק לחולין מע"ג דשוגג הוא לפי מזיד ליכא מעילה והאי דאמר לרבי יהודה הוא דשמעת ליה דאמר במתניתין (שם) הקדש בשוגג מתחלל: **הא רבי מאיר היא.** הך מתניתין דקתני דבהמה שנמצאת כרבי מאיר [מ] מוקמינן לה דאמר הקדש מתחלל במזיד ופפי' קדושת הגוף נמי מתחלל: **ופרכינן מדר"י נשמע לרבי מאיר.** בחילול מזיד דהא פלוגתייהו ליתא אלא במזיד ושוגג אבל בקדושת הגוף וקדושת דמים אין מתחלל במזיד לר' מאיר: **לאו ת"ש יהודה הקדש בשוגג מתחלל.** והוא עיקר חילול ואקשי דקדושת הגוף לא מתחללין שוגג: **לר' מאיר נמי.** דקאמר עיקר חילול הקדש במזיד קדושת גוף לא אמר דנתחיל: ומאי **הפס לא מכון לאפוקינהו לחולין כו'.** כלומר חילול דמזיד לר' מאיר עדיפא מחילול דשוגג לר' יהודה דאילו דשוגג לא מכוין לאפוקינהו לחולין וגזירת הכתוב הוא מדמחייבינן רחמנא קרבן מעילה הילכך קדושת הגוף לא מיתחיל אבל חילול מזיד לר' מאיר מכוין לאפוקינהו לחולין הילכך קדושת הגוף נמי מיתחלל: **דימר דשמעת ליה לר' מאיר כו'.** תלרבי יוסי דפריך לחוקמת היא דקאמר כר"מ דימר דשמעת ליה לר"מ דאמר הקדש במזיד מתחלל בקדשי קדשים כגון קדשי [פ] הבית סתם הקדש והוא הדין לקדשי קדשים דכולהו הוי לגבוה כקדשי בדק הבית: **בקדשים קלים מי שמעת ליה.** והיינו דבהמה איכא לספוקי נמי בקדשים קלים והיכא שמעת ליה לרבי מאיר דמתחללין במזיד:

(מעילה דף כ.) גבי טבל אבל אם לו קורה של הקדש לא מעל נתנה לחבירו

[ס] **תנן התם** [א]**בהמה שנמצאת מירושלים למגדל עדר וכמדתה לכל רוח זכרים עולות נקבות זבחי שלמים אלא זכרים עולות הוא דהוו זבחי שלמים לא הוו אמר ר' אושעיא הכא בבא לחוב בדמיהן עסקינן והכי קאמר חיישינן שמא עולות[ב] ורבי מאיר היא דאמר הקדש במזיד מתחלל וקדושת הגוף מי מתחלל [ג]והתנן [ב]אין מועל אחר מועל במוקדשין אלא בבהמה ובכלי שרת בלבד ביצד היה רוכב על גבי בהמה בא חבירו ורכב בא חבירו ורכב כולם מעלו היה שותה בכוס של זהב בא חבירו ושתה בא חבירו ושתה כולם מעלו ההיא ר' יהודה היא הא ר' מאיר מדרבי יהודה נשמע לרבי מאיר לאו אמר רבי יהודה הקדש בשוגג מתחלל וקדושת הגוף לא מתחלא לר"מ נמי אע"ג דהקדש במזיד מתחלל קדושת הגוף לא מתחלא התם לא קא מכוין לאפוקינהו לחולין הכא קא מכוין לאפוקינהו לחולין אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בקדשי קדשים בקדשים קלים מי שמעת ליה א"ל ההוא מרבנן ורבי יעקב שמיה קל וחומר קדשי קדשים מתחללים קדשים קלים לא כל שכן איתמר נמי אמר ר' [ד]חמא [ה]בר' עקיבא אמר רבי יוסי בר' חנינא אומר היה ר"מ הקדש במזיד מתחלל בשוגג אין מתחלל אחד קדשי קדשים ואחד קדשים קלים קל וחומר קדשי קדשים מתחללים קדשים קלים לא כל שכן אמר רב אושעיא בבא לחוב בדמיהן.** פירש בקונטרס מיהי תהי

מיירי בקדושת שאינה כלי שרת ולא קאמר מידי דהא לתמרי' הכא לתין מועל אחר מועל הויין [ט] כשהוא סבור שהכלי של חבירו ואז הוא מתכוין לגוזלה היכא דנתנו לחבירו כדין שליחות יד בפקדון דהיכא דמתכוין להוליאו מרשות לרשות נקרע גזלן על כל הפקדון אפילו לא הוליאן אלא מקצתן אבל הכי דתוספתא דקאמר בה חבירו וביקע בו ובא חבירו וביקע בו דכולן מעלו מיירי דכל אחד ואחד יסבור שהוא שלו [י] ואינו מתכוין להוליאו מרשות לרשות אלא לגזלה ולהניחו אחר שהניחה זו ימעול אלא כפי טובת הנאה שיש לו בגלגלה ומשום הכי אמרינן אלא יש לחולין ומעלו כולן אבל נתנו לחבירו וחבירו לחבירו לא מעל אלא הראשון שהוליאו מרשות לרשות [יא] ונהי נמי דסבר שהיה שלו מ"מ מתכוין הוא להוליאו מרשותו לרשות חבירו ולפיכך ל"ל בא חבירו וכבר עליו ובא חבירו וכבר עליו אלא אפילו מרשות לרשות אינו מועל אחר מועל היכא דאינו מתכוין להוליאו מרשות לרשות אלא ליהנות ממנו והניחו כדפריכית אלא לעולם מיירי שמתכוין לגזלה ופ"ה אמרינן דכולן מעלו כדפריכית ורמית לחלק בין נהנה מדבר שסבור שהוא שלו לדבר שהיה סבור שהוא של אחרים מהיות דאמרינן

מתניתין

הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך [ס] מכדי מסקל שקלה הוא מה לי שקלה חבירו ומוקי ריפת דלא מעל בחניות מסורות לגזבר שאינם יוצאים מרשות הקדש וגם הגזבר לא נתכוון לגזלה אלא ליהנות מהם דסבור שהם שלו וסיפא דקתני הוא מעל מיירי שנתכוון להוליאם מרשות לרשות כדקתני נתנם לחבירו הוא מעל ועוד דאיכא מהיות דפרק הלוה נערות (כתובות לד:) דקאמר התם היות להם חביבים פרה שהולה כסבורים הם דשל חביבים היא טבחוה ואכלוה משלמין דמי בשר בזול אבל כסבורים שהיא לפקדון וטבחוה ואכלוה משלמין דמי בשר שלם הם כן מלינו חילוק בין סבור שהוא שלו לסבור שהוא של אחרים [ס]: **קדשים** קלים **מי שמעת ליה.** אם היא של קדשים קלים מה תקנה נעשה לה לפילו נתכוון לגזלה לא תצא לחולין כיון דליכא מעילה בהן [ב] דבשלמא קדשי קדשים כגון בדק הבית ואטו אין מילוט לחולין על ידי מעילה שמועל בהן ואם תאמר קשה ליה ולא יוליאנה לחולין אלא בהמה מחרת ויאמר אם זו עולה הרי לי גזלה וזו תהא עולה תחתיה ואם היא קדשים קלים כגון שלמים היא עשה תהא שלמים והא יקריב אלא היא ואחרת לעולת נדבה ויש לומר דלי לפשר למיעבד הכי שהרי יש לספק בבהמה זאת הנמצאת משום חששת נכור ומעשר ללא הוסוו

מתניתין

מסורת הש"ס

ס) שקלים פ"ו מ"ד, **ע)** [בכמ"י נוסף: ויהיו], **ב)** [בכמ"י: ד], **ג)** מעילה יט:, **ד)** [בכמ"י: אמר ר' חנינא אומר היה אמר עוקבא אומר היה וכו'], **ה)** [בפפר' ל"ל בר עוקבא], **ו)** [בדפו"ר: דמים], **ז)** [בדפו"ר: ולהקדיש], **ח)** [בדפו"ר: אוקימנא], **ט)** [בדפו"ר: ואותו], **י)** [צ"ל ואותם הקדש], **יא)** [בדפו"ר: ובכ"ג שכי. נרשה לתין כאן תקומה בגמ' קמ"ס ע"ש], **יב)** [צ"ל לו תינו. רש"ש], **יג)** עיין בת"ש, **יד)** [ע"ש מגיה י ע"ב], **טו)** [ע"ש תוס' מנחות קו ע"ב ד"ה אע"ג. ותוס' ב"מ נט ע"ב ד"ה ותבילו. ותוס' מגיה יג ע"ב ד"ה עד], **טז)** [ועיין הגהת המהרש"ג, ובכ"מ],

מוסף רש"י

אלא בבהמה ובכלי שרת בלבד. דהני לגו לדמי קיימי ולא בני לאיפגומי מיגוה, שאפילו רכב על גבי בהמה והכשיהא לו תגא מעלייתא, עדיין רמיזה היא לקרבן ולא אפשר בכך למזבח, דבין שמנה ובין כמוסה רמויה להקרבה ואין בה תורת פגימה, הלכך אמרי בקדושתה קיימא, הלכך יש בה מועל אחר מועל, וכן שתה אחד בכוס של זהב, אפילו לאיפחתו ופגמו, כיון דקדושת הגוף היא ולא קדושת דמים דלאו לפדייה קיימא עדיין קאי לצורות רש"י כו מועל אחר מועל (מנחלה יח:). אבל כל מידי אחריני ממעילה דקתוסה נפקא לחולין, דקי"ל אין מעילה בכל מקום אלא שנאמר מקדושתו (פסחים כד:).

**עין משפט
נר מצוה**

קנח א מיי' פ"ו מהל' פסולי המוקדשין הל"י"ח ופ"ד מהל' שקלים הלכה ג:

קנט ב מיי' פ"ו מהל' מעילה הל"ד:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אימר וכו' כגון קדשי בדק הבית: **(ב)** תוס' ד"ה אין וכו' דאמרינן הכא דאין מועל אחר מועל אמר מועל היינו היכא דנותנו לחבירו אי נמי כשהוא סבור שהכלי וכו' לגזלה כדין שליחות כל"ל(ע):

מוסף תוספות

א. אלא בבא לגזלן ולהוציאן מרשות הקדש כדי לחזור ולהתחייב בכל מה שאפשר לספק שגזל מן ההקדש והשתא הוי כעין פלוגתא דר"מ ור"י וכעין מועל אחר מועל שנתכוון לגזול מן ההקדש ולהוציאו מרשותו לגמרי. רשב"ם. (ועי' מסרס"ג). **ב.** דאילו קדשים קלים רובו להדיוט דלא שייכא בהו מעילה והשתא קס"ד דכיון שיש לו חלק בקדשים קלים כשמתכוין לגזול לא חשיב כמוציאו מרשות הקדש ומוליכו לרשות בעלים. ריטב"ם. ועי' שלמ"ל.